

Nicolaus Schütze

Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Nicolaus Schütze/ I. U. D. & Profess. Ad Exequias Quas ... Dn. Joanni Danckwarten/ Civi apud nos primario, Marito suo desideratissimo vidua moestissima paratas cupit, Omnes omnium ordinum Cives Academicos amice ac officiose invitat

Rostochii: Kilius, 1651

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777439662>

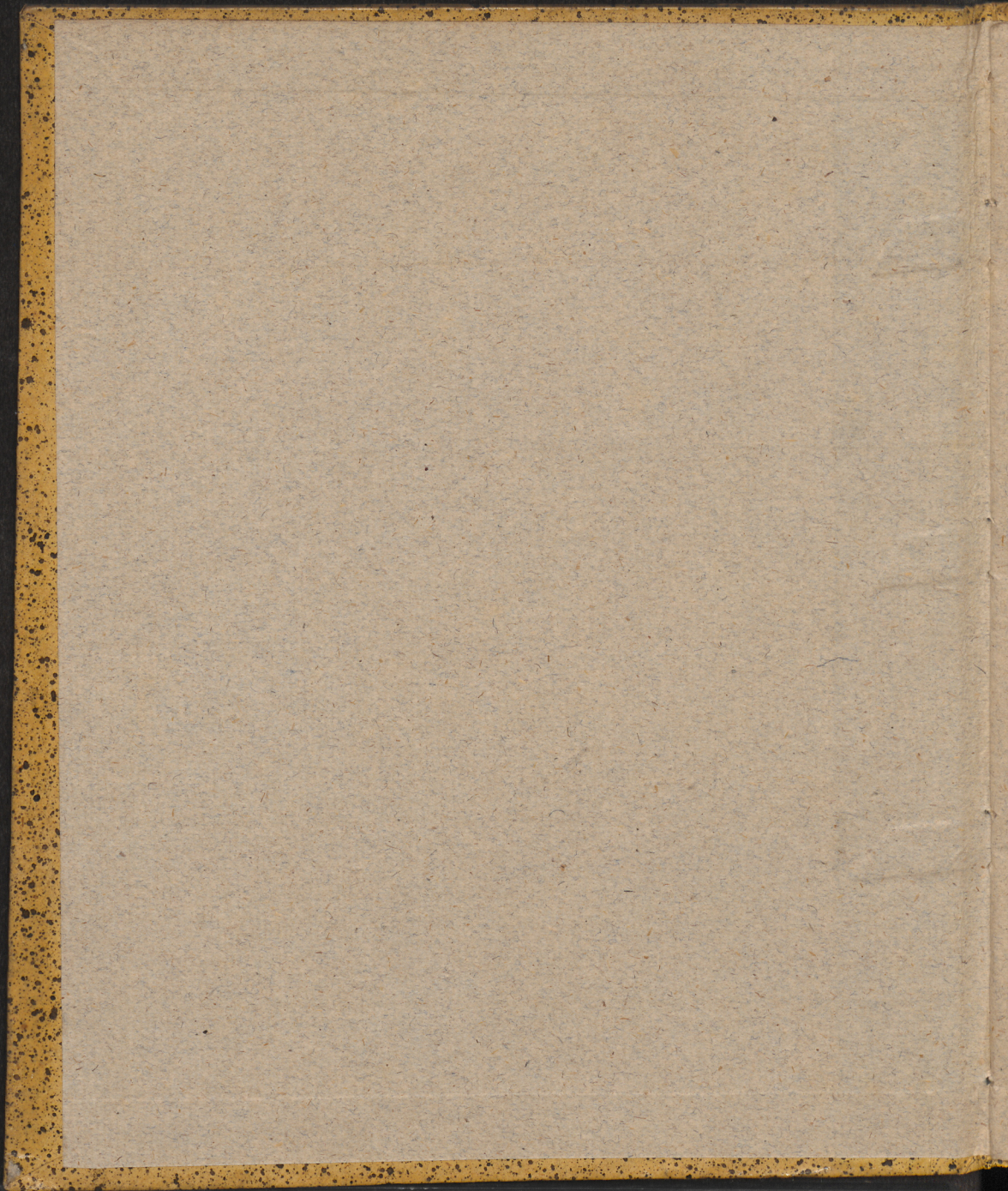
Druck Freier Zugang

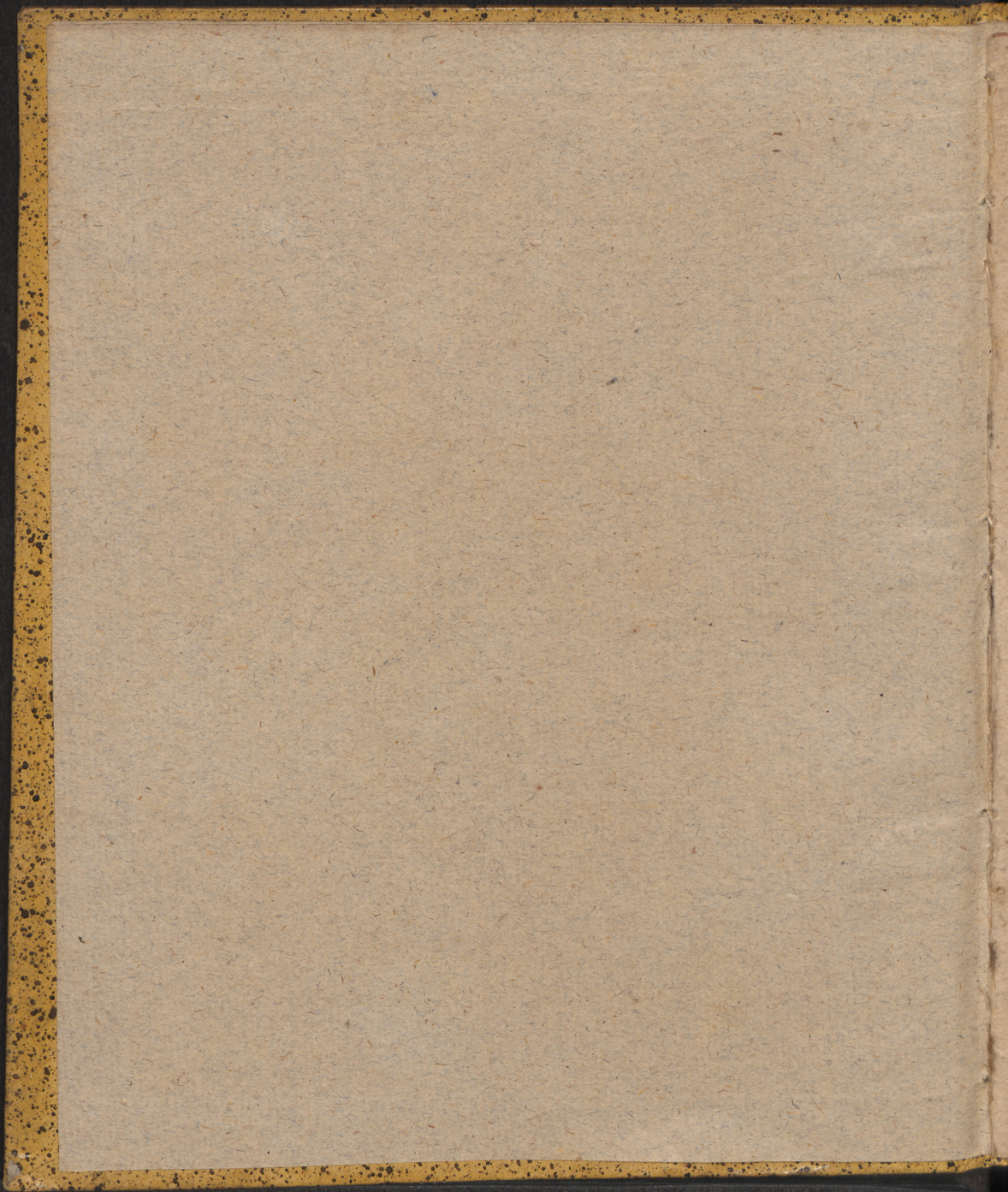

Schütze, N.,
in
J. Danckwart.

Rost. 1651.

13

PROGRAMMA

qvo

RECTOR

Universitatis Rostochiensis

NICOLAUS Schütze/J.U.D.

& Profess.

AD EXEQVIAS
QUAS

Viro honestissimo atque integerrimo

DN. JOANNI Sanctwarten/

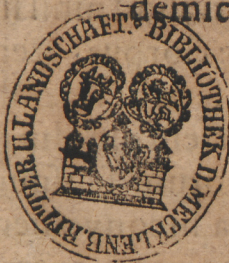
Civi apud nos primario,

*Marito suo desideratissimo vidua mestissima
paratas cupit,*

Omnes omnium ordinum Cives Aca-

demicos amicè ac officiosè

invitat.

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILII, Acad. Typog.

Anno M. DC. LI.

68.

Non est timendum, quod nos liberat ab omni timendo, ait Tertullianus, Scriptor eruditissimus, & in quo nullus apex est non cum cura positus, ut quo pacto alii inopiâ, hic abundantia literarum peccare nonnunquam videatur.

In eandem sententiam B. Ambrosius Mors, ait qua copula corporis & anima separatur, non formidabilis, non timenda est, cum discessio quadam videatur esse, non pena: non metuenda fortibus, desideranda sapientibus, expetenda miseris. Hinc illa Mercurii Trismegisti expansio est, impudenter ac imperitè facere, qui ob mortem, ceu malum aliquod, inhorreant, quæ clarius contuenti aliud nihil sit, quàm ægroti corporis dissolutio: Corpus autem tum interire, cum non amplius satis sit ferendo homini, tum enim accedere mortem dissolutricem ejus compagis, & corporeorum sensuum abolitionem. Neq; ea doctrina inconueniens divinis etiam oraculis est, ubi hominis corpus alloquitur DEUS: μή εἶ, καὶ ἐς γῆν ἀπολεύσει, Quæ senten-

sententia velut Judicis Dei instituit mortem,
altera autem *ἡ δὲ τῆς ὑπὸ κέρους χεῖρὸς ὁ δόνατος* *Θ. κερταρηνήσεται,*
eandem destruxit, ut credentibus DEO non
solum nullus metus sit mortis, verum ipsa etiam
mors nulla, abolita quippe per CHRISTUM
conservatorem nostrum, Mortis autem tantum
timorem non aliud facit magis, quàm quod Lar-
vam ejus nunquam rectè aut cum diligentia
inspiciamus: quocunq; enim loco res nostræ
sunt, cùm nimio opere eam semper abhorreamus,
nunquam cognoscimus. Quare meditandam
eam sacræ literæ suadent assiduè, quippe cui vi-
res nulla alia res suppeditet magis, quàm quod
parùm attentè eam consideremus, cujus tamen
usq; adeò meminisse debemus, ut in perpetua
memoria velut singulis momentis commoria-
mur. Ita fiet ut eam non habeamus loco portenti
alicujus, sed beneficij singularis, ideò miserrimis
ac infinitis calamitatibus nostris divinitus in-
dultam, ut iis aliquando finem futurum certie-
res simus. Quem & Noster JOANNES Danck-
wart/ Deo ita volente ac jubente, feliciter nunc
attigit. De quo ut rectius vobis constet, te-
nendum est, Eum natum esse heic Rostochi
anno clō 15 XCII. ex honestissimis Civibus,
JOANNE Danckwarden/ & ANNA Witten/ quæ

anno cl^o l^oc XXXV. morte sua functa est: ac-
que ab iis pro fortis suæ conditione liberaliter
educatum. In Scholam autem & disciplinam
traditum rudimenta doctrinæ Christianæ, scri-
bendi ac computandi artes hausisse celeriter &
probè. Et quia ad mercaturam ac negotiationes
animus ejus ducebatur, tantum abfuit ut Paren-
tes ab instituto revocarent eum, ut potius omni
conatu pro virili suâ juvarent. Cum esset an-
norum sex & viginti, anno cl^o l^oc XVIII. con-
jugem duxit IL SABEN, virginem lectissimam
JOACHIMI Boffen / Civis Rostochiensis fi-
liam, nunc viduam mœstissimam. Cum quâ sua-
vissimè vixit annos quasi XXXIII. liberosq; ex ea
vidit XVIII. utpote masculos, X. & de sequiore
sexu VIII. Ex quibus tres filii, totidemque filia
fatis concessere. Supersunt filii VII. & quinque
filia. Quos rectè ac probè erudiri atque institui,
ut bonus ac pius pater, summopere semper la-
boravit. E superstitibus ANNA DN. JOACHI-
MO Wilsen Civi ac negotiatori apud nos; MAR-
GARETA DN. Holtkampen Civi ac mercatori,
viro solerti ac spectato, Orphanotrophii apud
nos Præfecto, auspiciis satis felicibus nupsere. E
filiis JOANNES, Civis ac mercator apud nos
matrimonium iniit cum WENDULA Schmitz

Des/

Des/ **Glauſ Schmiedes** ædi Marianæ olim præ-
fecti filia; **JOACHIMUS** SS. Theologiæ studio
operam dat ita quidem, ut studiosi atque indu-
strii hominis laudem facile mereatur. **HENRI-
CUS** qui mercaturam facere constituit, ante ali-
quot hebdomadas à Parente domum vocatus
cum cæteris in marore maximo & luctu versa-
tur. Menses facti sunt novem quum de languore
ac ægritudine queri & plane decumbere cepit,
Ac quamvis in tempore Medicorum cura adhi-
bita fuerit; incassum tamen omnis eorum abiit
opera, irritaque fuit. Quod cum ipsum minimè
fugeret, ita comparavit animum, ut quodocun-
que visum esset vitæ arbitro, vocantem ducen-
temque ipse sequeretur, Præcipuè ministrum
verbi pridie emortualis diei accersendum cura-
vit, ut impetratâ peccatorum veniâ receptoque
viatico salutari promptius hilariusque excedere
rebus humanis posset. Quâ in re quâ contritio-
ne animi, quibus suspiriis devotissimis suis par-
tibus functus sit, dici non potest. Obiit d. XX.
Novembr. circa VII: & VIII, vespertinam, inter
medias preces, placidissimo lenissimoque fini-
tus obitu: LXum annum agens, felix nuptiis &
prole tam numerosâ quàm egregiâ ac præclarâ:
felix denique obitu quoque, quem tranquillum

A 3

& qua-

& qualem quisque exoptare queat, consecutus est. Pietatem coluit sedulo: Honesti ita fuit studiosus, ut ejus curam utilitatibus suis & divitiarum studio semper postponeret. Laborum non modo patientissimus semper fuit; sed & maximè amans. Ab omni ambitu liber; rerum suarū tantū satagens, de alienis minus laboravit. Si quibus tamen prodesse posset suā operā, id perlibenter & sedulo fecit. Ædi S. Georgio sacræ bonā cum fide & industria præfuit. Morbi molestias patienter tulit, atque assiduè petiit à DEO, ut se solveret, & in æterna tabernacula transferret. Ubi nunc procul dubio anima beata agit, procul à gurgite flagitiorum, volutabro vitiorum, quæ hodie Seculum vocantur. Corpus ejus reparabit DEUS & resuscitabit ex morte tanquam ex quiete, atque in ordinem suum reducet, eo ipso momento, quo machina rerum cæterarum non in somnum sed in interitum solvetur. Atque hæc quidem de nostro DANCKWARTO commemoranda nobis fuerunt.

Nunc cum ad H. I. postea efferendus, & sepeliendus sit, vos adhortamur, CIVES ACADEMICI, ut eas exequias frequenter velitis celebrare. Digna ea res pietate vestrâ est, digna humanitate. Inter eundem mortalitatis quoque vestræ
eritis

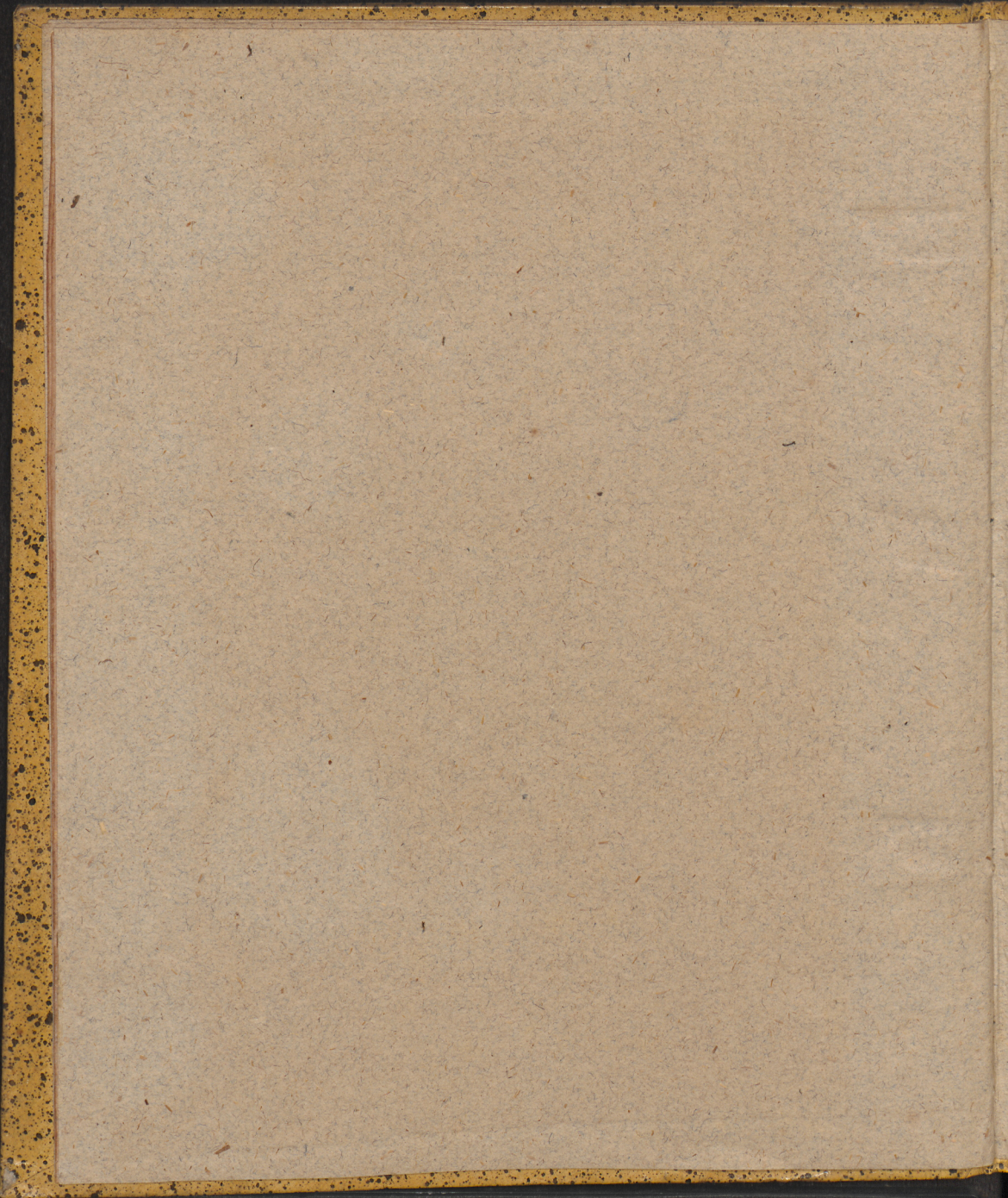
eritis quidem memores, sed nec simplicem modo mortem, verum & tres omnino ejus velut species diligenter considerabitis. Quos tribus mortuis in Evangelio scite componit sagax & erudita vetustas. Sic enim Episcopus ille, auctor certe optimus, & testimonio asserendæ veritatis dignissimus, Homiliâ super historiam Lazari: *Tres, inquit, mortuos Dominum suscitasse legimus. Filiam scilicet principis Synagoga, in domo. Filium mulieris viduæ, extra portam civitatis, & hunc Lazarum in sepulcro quatrIduanum.* Per hos autem tres mortuos tria mortis genera significantur. Moritur enim homo prava & illicita cogitando, moritur male operando, moritur in peccatis perseverando. Cum cogitas aliquid agere quod non licet, mortua est anima tua, sed in domo adhuc, & in occulto jacet mortua, quia latet peccatum & nondum divulgatum est. Si verò cogitationem ad effectum perducas, non solum mortua est, sed jam etiam extra civitatis portam elata, & per peccatum ab Ecclesia separata, & perditioni proxima est. At verò ille qui peccatum aliquod magnum commisit, & multo tempore in illo perseverat, non solum mortuus est & sepultus, verum etiam jam foetet, quia ejus turpissima fama circumquaque audire abhorret. Omnes tamen hos suscitât Jesus, si à peccato cessent & ex

corde

corde pœniteant. Hæc ille admodum appositè.
Vos CIVES literarii, curatius hæc domi animis
vestris perpendetis. P. P. d. XXV, No-
vembr. Anno clò lœLI.

*Conventus fiet in Aede B. Virgini sa-
crâ ad H. l. pomeridianam.*

eritis quidem memores, sed nec
dò mortem, verùm & tres omnin
cies diligenter considerabitis. Qu
tuis in Evangelio scitè componit
vetustas. Sic enim Episcopus ille,
timus, & testimonio asserendæ v
mus, Homiliâ super historiam L
quit, mortuos Dominum suscitasse la
licet principis Synagoga, in domo. Fi
dñâ, extra portam civitatis, & hum
pulcro quatruiduanum. Per hos au
tria mortis genera significantur. M
prava & illicita cogitando, moritu
moritur in peccatis perseverando. C
agere quod non licet, mortua est ani
mo adhuc, & in occulto jacet mortua
tum & nondum divulgatum est. Si
ad effectum perducas, non solum m
etiam extra civitatis portam elata
ab Ecclesia separata, & perditioni p
verò ille qui peccatum aliquod magn
multo tempore in illo perseverat, non
& sepultus, verùm etiam jam foete
sima famam circumquaque audi
nes tamen hos suscitatur Jesus, si à pe

m mo
ut spe
mor
rudita
tè op
gnissi
es, in
am sci
ris vi
in se
ortuos
a homo
rando,
aliquid
in do
pecca
tionem
ed jam
catum
At
sit, &
us est
turpis
Om
& ex
corde

